DEL SO
A LA PERCEPCIÓ

PROJECTE FINAL DE SERIGRAFIA ARTÍSTICA

CURS 2012/2013 ESCOLA EDRA

DEL SO
A LA PERCEPCIÓ

PROJECTE FINAL DE SERIGRAFIA ARTÍSTICA

CURS 2012/2013 ESCOLA EDRA

CREAT PER

Itziar G. Torres

Adrià Turina

Héctor Luis García Soler

Sergi Pallejà

TUTOR

GEMMA MIRALLES MOLINA

ÍNDEX

Del So a la Percepció 7

Proposta del projecte 11

Part tècnica i cançó 13

- Durada de la composició 17
- Disposició de cada instrument 17
- Intensitat i duració de cada instrument 18
- Instruments 19
- Color 19
- Proves instruments 21

Suport 23

Estampació 25

Projecció 27

Il·luminació y Instal·lació 29

Memòries individuals

- Itziar G. Torres 31
- Adrià Turina 37
- Héctor Luis García Soler 41
- Sergi Pallejà 47

Bibliografia 51

DEL SO A LA PERCEPCIÓ

Del "So a la Percepció" es el projecte final de Serigrafia artística, creat per l'Héctor Luis García, Sergi Pallejà, Adrià Turina i Itziar García.

Per arribar a decidir què és el que volíem i podíem fer com a projecte final, ens hem passejat per un ampli ventall de possibilitats.

Tot va partir de la idea de fer material didàctic per a nenes i nens amb discapacitats visuals.

Ja que havíem de fer un projecte final que comportaria molta feina ,vam pensar que què millor que algú la pogués aprofitar i gaudir. El primer pas va ser fer un esquema lliure a partir de la paraula ceguera.

El segon pas va consistir en fer una pluja d'idees:

- Llibre de trets facials (segons material descriuria una personalitat).
- Llibre de cuina (encaixar ous dins una paella, aliments dins el cistell.
- Versionar i adaptar els contes populars.
- Versionar i adaptar jocs populars (oca, parxís etc.)

El tercer pas va ser qüestionar-nos què volíem i si podíem fer-ho.

- Quins materials podem fer servir?
- Quin material didàctic per a nenes i nens amb discapacitats visuals existeix ja?
- Podem innovar?
- Escriuríem en braille?

Quins materials podríem fer servir?

- paper
- Cartró (packaging de la col·lecció.
- Selecció de paper
- Cotó, teles, vellut, aironfix.
- Feltre, botons, llanes, cordills.
- Cintes de paper i de tela.
- Acetat, paper de seda, serpentines. (ex. Quan mesura la llengua d'una girafa).

Ja estàvem decidides a posar-nos a fer feina.

Primer havíem d'anar a parlar amb alguna associació de persones amb discapacitats visuals per a que ens orientés una mica, ja que tractar amb nenes i nens és quelcom delicat. Ens vam posar en contacte amb la delegació territorial de Catalunya de la Once mitjançant correu electrònic, però no vam rebre resposta, per tant vam decidir apropar-nos personalment dos de nosaltres.

Correu de presentació:
"Som quatre estudiants de l'escola d'art i disseny de Rubí, que estem realitzant el projecte final del nostre grau.
Volem enfocar el nostre projecte final cap a la "investigació" de la relació so-imatge.
Per això volem treballar amb persones invidents o amb dificultats visuals, la proposta sería fer un seguit de melodíes i sons que poguessim traduir mitjançant un programa informàtic i la informació que "l'autor" d'aquests sons ens dongués, en una imatge.

La imatge final no tindría importancia visualment, però si de manera tàctil, estampariem mitjançant la serigrafía artística amb relleu per a que poguessim sentir quin tacte tenen les melodíes que tataregem.

Aquesta proposta és la idea inicial de la qual partim, però ens cal informació, ens cal un contacte directe amb persones que realment en sàpiguen del tema, ja que el que nosaltres podem aportar a nivell psicològic són només intuicions o coneixements de llibre, no experiencies.

Un dels factors que més ens motiva d'aquest projecte, és el fet de poder tenir un contacte amb persones que no hi veuen. El fet de poder intercanviar temps i ganes, apropar-nos a algo que desconeixem i apropa'ls-hi algo que volem crear únicament per a ells.

Investigar plegats a un món de colors sense noms, llums sense ombres i sons suaus o aspres que mai haviem sentit abans.

Tenim el temps en la nostra contra , ja que només disposem de 3-4 mesos per tenir-lo completament finalitzat, per això hos preguem ens respongueu amb urgència.

Moltes gràcies
Molt cordialment;

Itziar García Torres."

Ens va atendre l'Elvira Gil Pampín, encarregada de la biblioteca i de orientar les adaptacions bibliogràfiques per a persones amb discapacitats.

Al parlar amb ella ens vam adonar que el projecte que volíem fer era massa complex per a enllestir-ho en 3 mesos.

L'Elvira ens parlava de treballar tots els sentits amb la mateixa intensitat, és a dir tenir en compte que una persona ambdicapacitat visual o cega no fa servir únicament el tacte, més enllà del tòpic, una persona cega fa servir tots els seus sentits per a reconèixer l'espai.

Per tant enfocar el projecte als 4 sentits restants no es podia fer en 3 mesos, i vam decidir canviar de rumb.

PROPOSTA DEL PROJECTE

Després de moltes reunions fent pluja d'idees, va sortir una que ens agradava i d'alguna manera no s'allunyava massa del que en principi havia de ser el nostre projecte final.

El projecte consisteix en representar gràficament una peça musical: Tunglid de Olafur Arnalds, i donar-li moviment, vibració, vida amb el projector. Projectant la peça es-tampada en el suport pla però amb variacions.

Aquesta seria la part tècnica, però per arribar fins aquí hem hagut de recórrer un camí d'experiències, de tacar-nos amb pintura, de escoltar la cançó amb els ulls tancats i veure fins a on ens portava, de relacionar cada so amb una emoció, cada emoció amb un color.. i anar creant una peça que representa la comunió entre música, pintura i espai.

La intenció del nostre treball és entendre i expressar l'art com la unió d'un tot, res és res per si sol, tot forma part d'un gran tot. La música sense la pintura, l'escultura, la poesia no seria res i viceversa. Sense emocions tampoc existiria l'art, nosaltres hem volgut expressar això a petita escala, fer una petita demostració de com hem expressat i unit les emocions, la música i la pintura en un sol treball, i intentar així que l'espectador es senti abraçat, envoltat de l'atmosfera que hem creat partint d'una cançó.

PART TÈCNICA I CANÇÓ

La part tècnica de l'idea era estampar la cançó en un suport pla la cançó i amb un projector donar-li moviment, llum, un matís de vitalitat que més endavant acabaríem de definir i perfeccionar.

El primer pas seria trobar una composició musical simple; cada una de nosaltres va portar una o més propostes i vam escollir entre totes quina volíem fer servir:

Tunglio (la luna)
Ólafur Arnalds:
http://www.youtube.com/watch?v=XgGbhF9BhIA

Love doesn't end
Michael Nyman:
http://www.youtube.com/watch?v=ce9gPfKMp9k

Summer 78
Yann Tiersen:
http://www.youtube.com/watch?v=-RxkxCj4cpc

Pascal Comelade!
http://www.youtube.com/watch?v=3WFMWR_HAfk

Finalment vam escollir la cançó Tunglid de Olafur Arnalds. Olafur Arnalds és un jove (26 anys) compositor, músic i productor Islandès. La seva música uneix d'una manera molt encisadora la música moderna amb la música clàssica.

Amb l'ajuda d'en Frederic Miralda un professor de música de l'escola PERE BURÉS (Ajuntament de Rubí) vam descompondre la cançó en compassos i més tard ho vam fer seguint uns paràmetres que nosaltres mateixos vam determinar.

Per a això es plantegen diverses formes d'estructurar la cançó, i al final s'opta per estructurar-ho de la següent manera:
Intensitat, durada de la cançó, instruments, aguts-greus (descomposició sonora)

Color, intensitat, repetició, mida, (descomposició gràfica)

ESTRUCTURA DE LA CANÇÓ
PROVA I

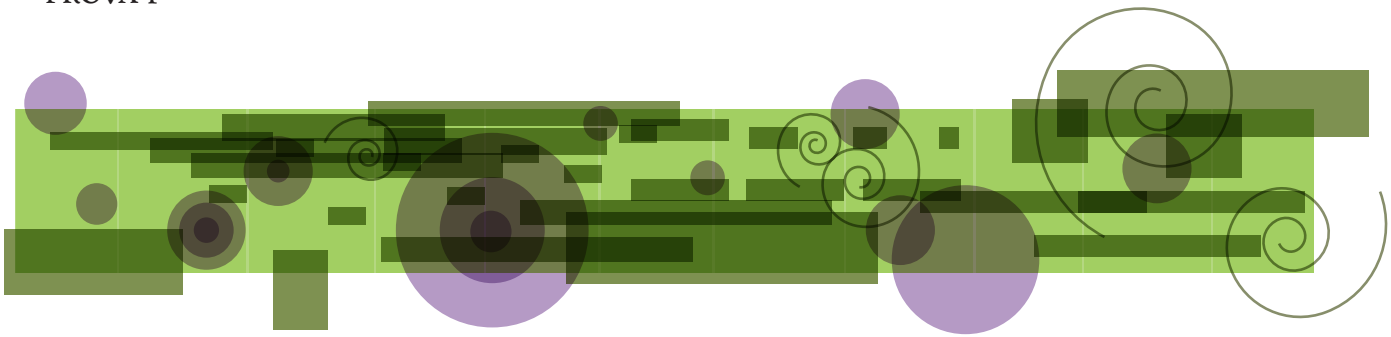

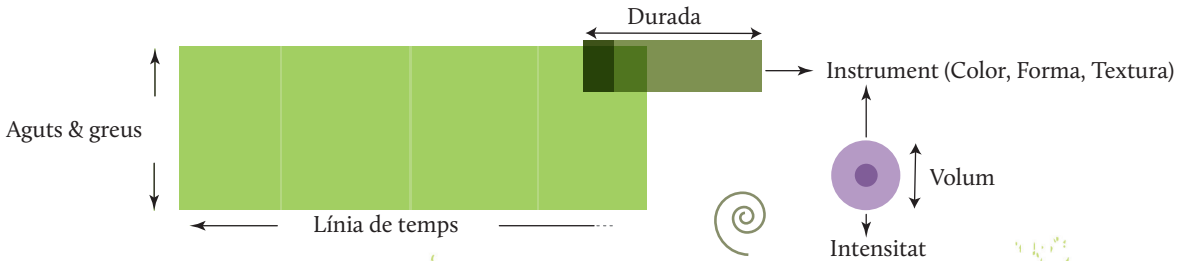

DURADA DE LA COMPOSICIÓ

Per saber quan de llarga havíem de fer la cançó a l'hora d'estampar-la en paper ens fixem en la mida del vidre on hauríem d'exposar-la, com també en la mesura de la pantalla que tindria la projecció.

Sabuda la grandària dividim la cançó en dues parts perquè no quedi tot molt junt.

DISPOSICIÓ DE CADA INSTRUMENT

El professor de música que consultem per poder descompondre la cançó, ens va dir que cada instrument en música té assignada una altura en la partitura (tesitura) la qual podíem usar per col·locar els instruments en el paper.

Partint de la melodia del piano es crea la base de la composició, la percussió va per sota d'aquesta línia i els instruments de corda per damunt.

Al escoltar la cançó percebem els instruments fusionats en un tot; això ho volem expressar gràficament amb variacions en la disposició de cada instrument; baixant i pujant les formes i evitant una línia horitzontal uniforme.

La peça ha de ser dinàmica i alhora ha d'expressar sensacions que van més enllà dels paràmetres dels que partim. Hem buscat un equilibri entre la part tècnica i l'emocional.

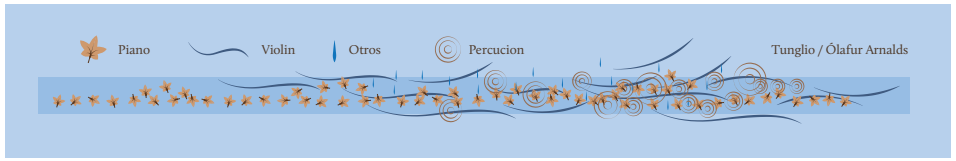

INTENSITAT I DURACIÓ DE CADA INSTRUMENT

La forma amb la que millor podem explicar les duracions són les del violoncel o el violí. Les formes duren el que sonen, si un so comença i acaba aviat, la forma d'aquest so serà curta, però si un so és més continuo..., com per exemple el del violoncel i el violí les formes seran llargues. Això passa amb tots els instruments de la cançó.

La intensitat del so la plantegem gràficament a través de degradats en cada una de les representacions dels instruments però al fer proves amb el projector observem que amb la llum les variacions tonals desapareixen i acabem simplificant l'estampació serigràfica.

INSTRUMENTS

Instruments que participen en la composició musical :

- Piano
- Corda: violins, violes i violoncels
- Baix
- Percussió: platet, caixa, bombo

Un cop identificats els instruments, cada una de nosaltres va fer relacionar-los amb forma i un color o gama de colors.

Després vam fer una posada en comú i entre tots vam decidir quins volíem que representessin cada instrument.

Un cop feta la descomposició musical, mitjançant Illustrator vam poder crear l'estampació virtualment.

COLOR

A l'hora de triar el color de cada forma ens basem en el que ens inspirava el so de cada instrument fent un joc de sinestèsia. Per a cada família d'instruments decidim usar sempre la mateixa gamma de colors canviant-li la saturació o contrast.

INSTRUMENT	COLORS POSSIBLES	COLOR FINAL
Piano	Verd, turquesa, blau.	Verd clar i verd fosc
Violí	Taronja, granat, marró	Taronja
Violoncel	Rosa, lila, vermell	Salmó
Caixa	Vermell, marró	Vermell
Bombo	Marró obscur, negre	Marró obscur
Platets	Grocs, blancs	Groc

INSTRUMENT	FORMES POSSIBLES	FORMES FINALS
Piano	Formes naturals	"Tecles"
Violí	Corbes sinuoses	Corbes sinuoses
Violoncel	Corbes sinuoses	Corbes sinuoses
Caixa	Taca	Esquitxada
Bombo	Taca	Gargot
Platets	Espurnes, estels	Gotes

PROVES INSTRUMENTS

Piano base + melodia

Violí + Violoncel

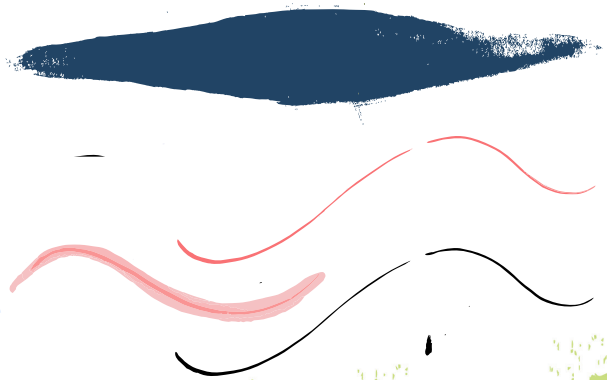

Caixa

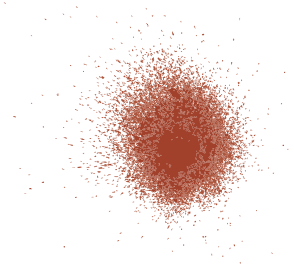

Proves variades

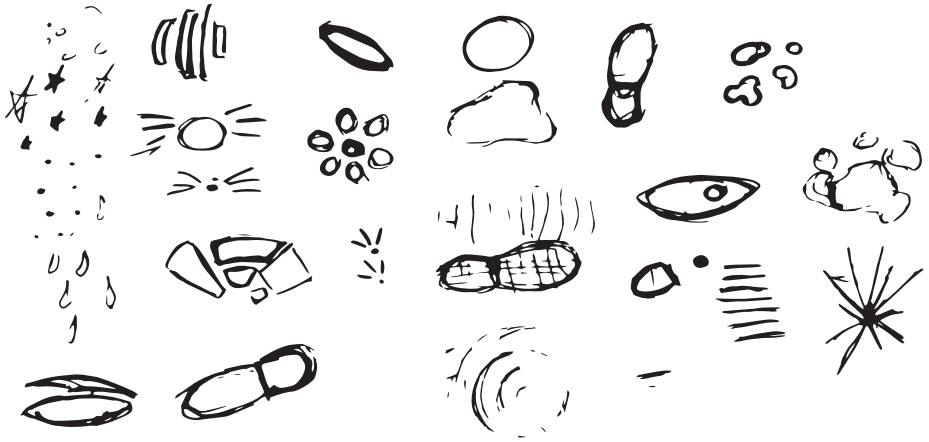

SUPORT

Els papers que vam valorar per a la instal·lació van ser el paper blanc translúcid, paper vegetal, paper pergamí i el paper polièster transparent, tots ells de diferents mides i gruixos.

En un primer moment buscàvem un suport que es pogués trobar amb rotllo per a poder fer-ho tot amb dues tires i així evitar les juntes, però finalment vàrem prioritzar el poder treballar amb el paper que més s'adaptava al projecte encara que això anés en detriment de tenir alguna junta, ja que el paper de pergamí només es troba amb làmines o grans bobines.

Després de fer diferents proves amb la varietat de tintes, colors i llums disponibles vam optar per el paper pergamí amb d'una mida de 100 cm. x 70 cm. i amb un gruix de 200 gr./m2, el qual ens proporcionava la transparència adequada que buscàvem.

El gruix escollit ens ha deixat treballar amb tintes a l'aigua sense tenir cap problema d'humitat, evitant l'ondulació.

El seu gruix també ens ha anat molt bé perquè ha proporcionat una certa duresa; al ser un projecte amb moltes estampacions diferents, hem hagut de treballar molts cops amb cada full amb el perill que això implica, hi havia la possibilitat de que un paper més fi s'acabés trencant o deteriorant.

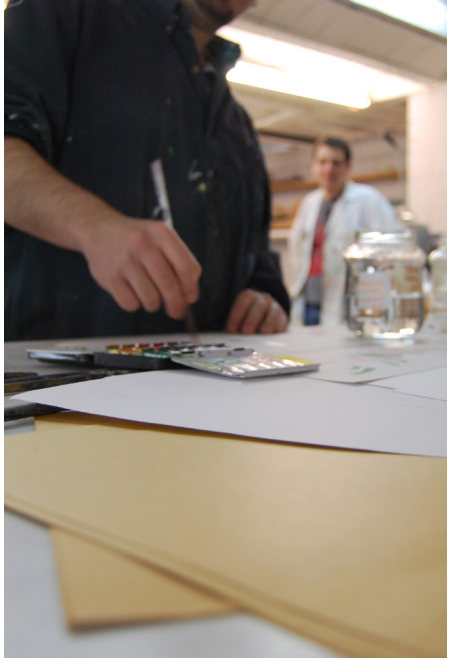

ESTAMPACIÓ

Les possibilitats barrejades amb l'estampació van ser variades.

En primer lloc vam escollir les tintes. Al ser un projecte amb unes 100 pantalles diferents vam descartar que fossin tintes amb dissolvents ja que això hagués sigut força enutjós. Ens vam decantar per les tintes a l'aigua, les quals ens deixarien treballar molt més a gust, còmodes i ràpids.

Un cop escollides les tintes, vam fer les proves dels colors. Vam decidir que fossin colors amb prou força perquè no desaparèixer amb la llum del projector però que a l'hora fossin prou suaus com per no menjar-se les estampacions del instruments amb els quals compartissin espai.

Vam experimentar en diferents formes d'estampació, vam analitzar els resultats i finalment vam decidir la que ens semblava millor

- Estampació del piano base en un full a part que es col·locaria per sota del full amb la resta d'instrument. Aquesta possibilitat es va descartar ja que no ens aportava cap millora i el cost del paper es veia duplicat.

- Estampació del piano i la resta d'instruments amb el mateix full, però el piano base per una banda i la resta dels instruments per l'altra, però l'efecte era idèntic que si ho fèiem tot per la mateixa cara amb la feina afegida d'invertir les pantalles del piano base.

- Finalment ens vam decidir per a fer l'estampació amb una sola làmina i tots els instruments a la mateixa cara del paper.

Entenem que el so no és estàtic, vibra, per tant vam plantejar-nos, fer participar un projector que pogués donar un matís de moviment, i fer que la imatge vibrés.

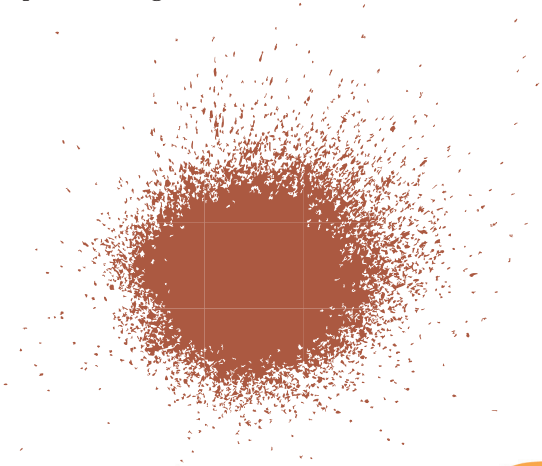

PROJECCIÓ

Per crear la projecció que es veuria a través del paper translúcid amb l'estampació, primer el que vam pensar va ser en crear-la amb Processing, però després vam decidir fer-la amb Flaix ja que era mes fàcil i ho dominàvem més.

Per començar a crear la projecció vam haver de marcar l'amplada i l'alçada on aniria les lamines estampades. Una vegada fet això, vam crear un quadrat blanc per provar que es veiés bé a través del paper i les tintes que anàvem a utilitzar a l'hora d'estampar. Després vam poder començar a fer la projecció amb flaix.

Per crear-la vam usar la versió digital de l'estampació i la música perquè ens poguéssim anar guiant a l'hora de posar les formes en la línia de temps. Vam usar les mateixes formes que sortien en l'estampació, conforme anava sonant la musica i vam crear un senyal per que l'espectador pugui seguir la cançó.

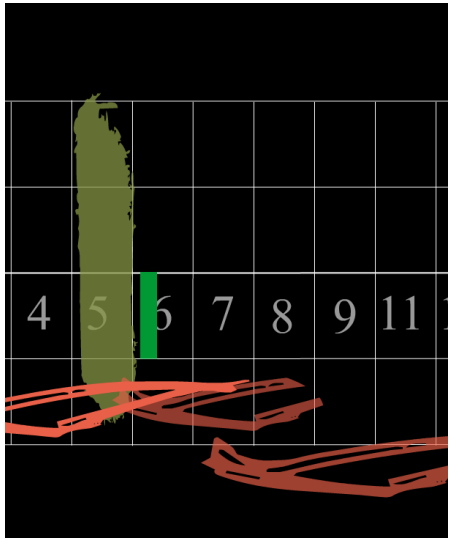

Fase inicial de la projecció amb flash

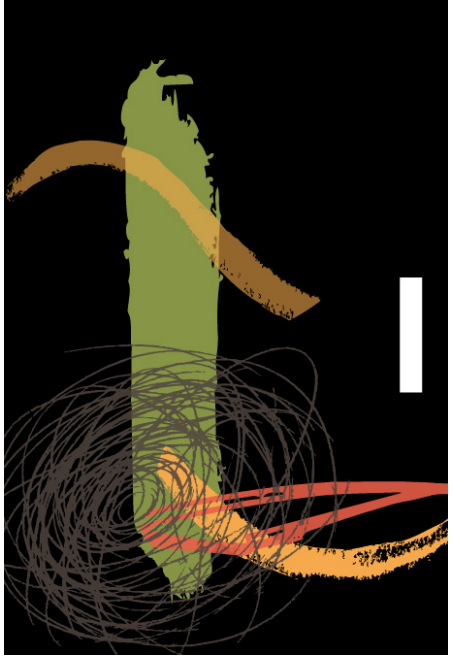

Fase final de la projecció amb flash

IL·LUMINACIÓ Y INSTAL·LACIÓ

Per a la il·luminació del projecte vam provar diferents tipus de llums. A les proves fetes vam barrejar les següents possibilitats:

- Il·luminació amb focus convencionals amb un acotament de la llum que desprèn a la mida de la làmina estampada i fent seguir la cançó manualment. Aquesta opció va ser una de les primeres en descartar ja que no ens agradava l'idea de que algú hagués d'estar pendent de fer-ho. La part bona era que podies donar algun efecte en algun moment concret.

- Amb llum ambiental suau i una filera de leds que guiessin l'espectador a l'hora d'escoltar i visualitzar la cançó, però aquesta opció la vàrem descartar per què no es veia l'estampació amb prou llum.

- Finalment ens vàrem decantar per acompanyar la cançó amb el programa flash, projectat sobre l'estampació i que ens permet donar un ritme a un rectangle el qual il·lumina un espai corresponent a 40 cm de l'estampació i a 8 segons de la cançó.

Per crear la instal·lació vam començar tallant els fulls de l'estampació per la part superior i l'inferior i així poder eliminar totes les imperfeccions de l'estampació, les taques que s'havien produït durant l'estampació i les errades.

Després, vam tallar els fulls pels costats per poder encaixar-los entre ells. Per fer això vam anar superposant i marcant les fulles per on s'havien de tallar i guiant-nos amb un regle perquè quedés el full completament horitzontal. Tot seguit vam muntar la instal·lació.

Per començar vam marcar en el cristall amb cinta de pintor on s'havien de col·locar les làmines, a partir d'aquí vam començar a col·locar tota l'estampació, una al costat de l' altre, fins a acabar la primera línia.

Per a la segona línea vam començar a col·locar pel final ja que hi havia un tros de la primera línia que s'havia de tallar per posar en la segona. Al acabar de col·locar-lo tot, vam provar de posar paper blanc per provar la projecció i veure quin efecte tenia, simulant el vinil semitransparent que al final col·locaríem.

Per finalitzar la instal·lació només falta apagar els llums i reproduir la cançó .

DEL SO A LA PERCEPCIÓ
(MEMÒRIA INDIVIDUAL)

ITZIAR G. TORRES

Del so a la percepció s'ha convertit en un projecte força complet, tots els que hem treballat en ell som persones molt diferents, amb maneres de treballar molt diferents i amb gustos molt diversos.
Encara que podia semblar un problema , finalment no ha estat, hem pogut aportar punts de vista molt oposats, no conformar-nos amb el que ja teníem i anar a buscar més.

Del so a la percepció és un projecte força peculiar ja que és una instal·lació i de quelcom que podria haver estat molt tècnic i fred hem pogut rascar fins arribar a la part emocional. A decidir que el que volem amb tot això és despertar emocions relacionant gràfica i música.

Suposo que jo a nivell personal el que més he fet ha estat insistir en això, en no deixar de banda en cap moment les emocions, la intuïció, l'experiència creativa.

Quan vam tenir clar el que volíem fer i vam decidir que cada persona aportaria vaig buscar cançons que m'han acompanyat en el meu viatge terrestre amb una composició simple i que despertessin moltes coses dins de l'oient. La música com per a la majoria de persones representa un paper molt important en la meva vida, no s'acaba mai, sempre tinc una cançó als llavis i a les mans, la música em fa pintar i la pintura em fa fer música, així doncs, haver de fer recerca i apropar els meus gustos musicals als meus companys va ser molt estimulant.

Vaig escollir per començar en Micka Luna, un compositor català (de Vilanova i la Geltrú) que sempre m'ha fascinat i m'ha fet plorar amb les seves obres.

Micka Luna - Nana para Ada:
http://www.youtube.com/watch?-v=HVIsm-EfPxk

Micka Luna - You'll never catch me:
http://www.youtube.com/watch?-v=OqAEjjsEbtE

L'altre compositor que vaig escollir va ser Yann Tiersen, compositor francés que vaig conèixer per la BSO de Amèlie Poluain, la seva música t'aixeca de les tenebres per a fer-te ballar amb els núvols i els estels, o et fa amagar el cap sota terra fins a trobar-te amb la nostàlgia i la melangia de la que carrega algunes de les seves obres. Una de les cançons que vaig escollir es de la BSO de Good bye Lenin, l'altre, de la BSO de Amelie Poulain.

Yann Tiersen - Summer 78 :
http://www.youtube.com/watch?-v=-RxkxCj4cpc

Yann Tiersen - comptine d'une autre été: l'aprés midi :
http://www.youtube.com/watch?-v=O8ACZ6IyyqM

Finalment la cançó que vam escollir va ser una que proposar el company Héctor Luís García,

Tunglið (Lluna) del compositor Olafur Arnalds:
http://www.youtube.com/watch?-v=XgGbhF9BhIA

Al principi vaig fer retalls de revistes, textures que quan escoltava la cançó em venia de gust retallar, vaig fer un joc de sinestèsia.

El qual vaig ampliar buscant informació entre la relació del so i la imatge, vaig trobar la pàgina :

http://www.improvisa.cat/

Una pàgina on pots fer composicions sonores simples que van acompanyades d'audiovisuals, vaig crear aquesta de prova, va ser molt divertit:

http://www.improvisa.cat/improvisacio.php?psicodelia&1830

També vaig trobar un artista Kichul Kim, que treballa amb el dibuix sonor:

http://musicavisual.blogspot.com/2008/07/dibujar-el-sonido-escuchar-el-dibujo.html

Vam fer una llista de les emocions que ens despertava la cançó Tunglið, la meva va ser:

- Nostàlgia, melangia
- Records mal digerits
- Oblit
- Distància
- Impotència

Vam fer proves de color, de forma per a cada instrument de la cançó, jocs de sinestèsia fins que va sortir quelcom amb forma i personalitat pròpia i vam poder dissenyar el que seria la traducció gràfica dels sons de la "nostra" cançó. Vaig comprar el paper i ja estàvem llestos per a posar-nos mans a l'obra.

A partir d'aquí, jo em vaig encarregar de recopilar tota la informació, dibuixos, imatges, proves, cançons, textos... i redactar la memòria alhora que anava a estampar al taller.

Al taller no vam tenir grans problemes, petites dificultats que vam poder solucionar dia a dia, la única dificultat notable és que era molt difícil estampar una sola persona ja que per les dimensions del paper costava molt moure'l i transportar-lo sense ajuda.

Estic molt contenta del resultat del projecte, de la experiència, d'haver pogut dir la meva discutir en tot moment entre tots el que faríem, encara que vegades al ser tants ens hem desorganitzat pensant que un feia la feina de l'altre, finalment hem acabat el projecte contents i els resultats almenys a mi , m'agraden.

DEL SO A LA PERCEPCIÓ
(MEMÒRIA INDIVIDUAL)

ADRIÀ TURINA

La meva feina en el projecte "Del so a la percepció" ha estat diversa. Primerament decidir que és el que anàvem a fer, que no va ser gens fàcil i ens va restar molt de temps. Un cop decidit el projecte, traslladar gràficament i sensorial-ment una cançó, ens vam posar a repartir-nos la feina.

Jo m'he encarregat de traduir la cançó en un esquema gràfic i explicar-ho en la memòria. També m'he encarregat, amb l'ajuda dels companys, de crear les formes per representar cada un dels instruments. L'estampació l'hem realitzat entre tots, jo anava amb la Itziar i l'Hèctor pels matins i per la tarda estampaven el Sergi i l'Hèctor.

Per la realització de l'esquema musical vaig començar vaig intentar desglossar la cançó en compassos per tal de poder dibuixar una línia on anar col·locant els sons dels diferents instruments i les seves durades i intensitats. Tot-hi que tinc alguns coneixements bàsics de solfeig no me'n vaig sortir tot sol i vam haver de demanar ajuda a Frederic Miralda, professor de música de l'escola EDRA, que ja ens va ajudar a escollir la cançó en un primer moment.

Desprès de quedar dues tardes amb ell vam arribar a la conclusió que el més important era tenir clara la base de la cançó. Aquesta base la fa el piano i és sempre la mateixa, des del principi fins al final (tret característic de la música minimalista). És un seguit de corxeres que marquen un compàs, la feina ha estat contar totes les corxeres i dibuixar-les (un total de 318) i anar col·locant al damunt tots els instruments relacionant la durada amb la tonalitat (aguts i greus), per exemple:

- En la corxera n.19 apareix el piano que fa la melodia, la melodia consta de cinc notes que sonen al damunt de quatre corxeres.

- En la corxera nº54 apareix el violí que fa dues notes lligades que tenen la durada de quatre corxeres, la primera nota és més aguda que la segona, per lo tant la línia començarà a una altura i acabarà en una altre lleugerament més baixa.

De tota manera ens em permès la llibertat de no seguir al peu de la lletra l'esquema per dues raons: Una, per la complexitat que això comporta. És massa complicat identificar les notes dins d'una escala i la durada exacta de cada una, per fer això ja existeixen els pentagrames.

L'altre raó és que d'aquesta manera guanyem en creativitat. Podem improvitsar una mica si veiem que en algun espai de l'estampació hi manquen formes o colors, de manera que en podem afegir o eliminar per tal de que el resultat sigui més harmònic (evidentment sense alterar massa la composició de la cançó).

Fent aquest projecte m'he adonat de les coses positives i negatives que comporta treballar en grup. Per una banda és curiós veure com entre quatre persones sorgeix una idea que de segur no li hagués sorgit a cap dels membres del grup per separat, no se si això és positiu o negatiu però és, com a mínim, enriquidor.

D'altre banda ha estat difícil repartir-nos la feina i anar compaginats ja que cadascú té uns horaris molt diferents. En el meu cas m'ha estat complicat compaginar el projecte amb el cicle d'il·lustració, que també exigeix molta dedicació i he hagut de faltar algunes classes.

La valoració final és positiva, ja que sempre és satisfactori veure els resultats d'un esforç personal i col·lectiu.

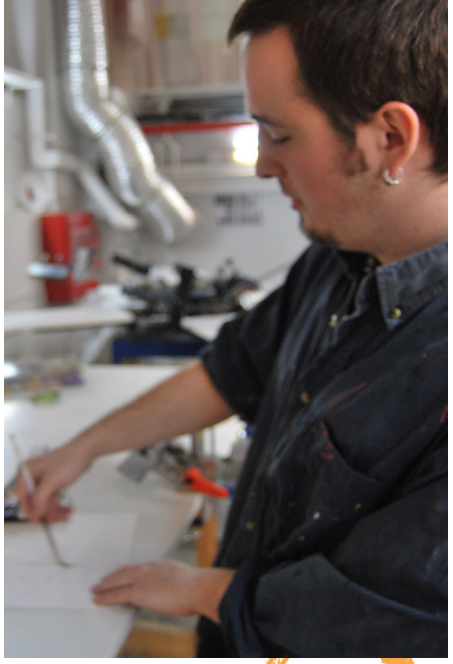

DEL SO A LA PERCEPCIÓ
(MEMÒRIA INDIVIDUAL)

HÉCTOR LUIS GARCÍA

Aquest projecte "Del so a la percepció" m'ha estat d'utilitat per veure que associem directament a un sentit, en aquest cas el So, es pot estendre per poder incloure indirectament molts altres sentits. Del so a la percepció estén la música a la gràfica i al tacte, mitjançant la utilització de tintes i paper que donen color i una mica de volum, llum d'un projector i la música.

Quan vam començar el projecte, la primera part que va ser de recerca la vam fer conjuntament, la selecció del que volíem fer i com o volíem fer, aquesta part és el que ens va costar més, i vam trigar massa, després d'això quan vam decidir que fèiem, entre tots vam escollir la cançó cadascú vam aportar les cançons que ens agradaven, les meves van ser:

Tunglio, Ólafur Arnalds:
http://www.youtube.com/watch?-v=XgGbhF9BhIA

Erla's Waltz, Olafur Arnolds:
http://www.youtube.com/watch?-v=kV4BQV9JRns

Fyrsta, Olafur Arnolds:
http://www.youtube.com/watch?-v=H1-95YvKd64

Clubbed to death, Rob Dougan:
http://www.youtube.com/watch?-v=bVXHbRime5Y

Left me for dead, Rob Dougan:
http://www.youtube.com/watch?-v=BPKd_Tfb90
http://www.youtube.com/watch?-v=P61Y5a65qIQ

Clubbed to death 2, Rob Dougan:
http://www.youtube.com/watch?-v=bQwUkFCr6Lw

Nothing at all, Rob Dougan:
http://www.youtube.com/watch?-v=q02vovRNwFQ
http://www.youtube.com/watch?-v=fxofkW5iPpI

Entre totes aquestes l' escollida va ser la de "Tunglio" de Olafur Arnalds, per fer el projecte.

A partir d'això ens vam dividir la feina, quan l'Adrià va acabar de descomposar la canço, a mi em va tocar passar-la a l'Illustrator.

Mentres tant vam fer una pluja de idees de formes que podíem fer per la cançó.

Quan vam tenir les formes, que vam agafar les formes de la Itziar i l'Adrià, vaig passar les formes a illustrator, vaig fer diferents proves, i proves de colors, les que ens van agradar més les vam utilitzar per fer el muntatge de la cançó.

Amb l'estructura que em va passar l'Adrià amb totes les formes posades en una línia de temps hi vaig col·locar a sobre les formes definitives modificant la grandària, posició i color de les formes.

Al acabar les vaig preparar per imprimir, però vam tenir problemes perquè l'arxiu de Illustrator, ocupava molt i els ordinadors de l'Edra anaven molt lents. Solució, preparar els arxius a casa i portar-los a classe en Jpg.

Vam començar a serigrafiar, més o menys ens vam dividir les hores en les que estampàvem l'Itziar i l'Adrià pel matí i el Sergi i jo per la tarda (encara que jo vaig anar també molts matins a estampar)

Per a escollir els colors, vam fer servir de referència l'arxiu d'Illustrator on l'havíem creat. La majoria de colors els vam crear entre la Itziar i jo.

En la primera estampació, ens vam guiar amb les creus de registre i amb un regle per centrar totes les línies sobra ells fulls, després en les següents estampacions ens vam guiar per les línies del piano base que havíem estampat anteriorment i amb un full on estava imprès tota la línia sencera que devíem estampar i que ens feia de guia.

L'estampació va durar un mes, el problema que vaig tenir a la hora de estampar van ser la grandària del paper, si alguna vegada et quedaves sol era difícil manipular el paper per col·locar-lo en alguns llocs.

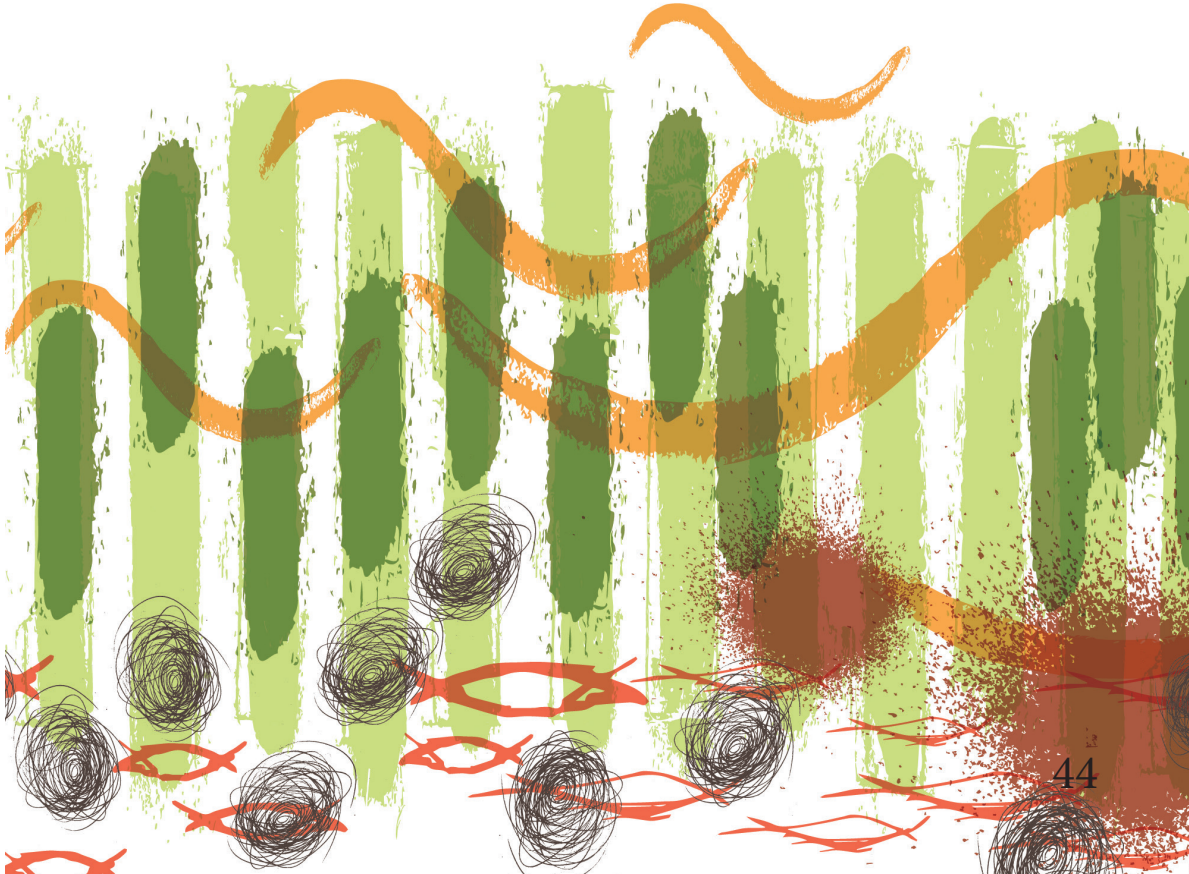

La Itziar es va encarregar de gestionar la memòria, va recollir per escrit les experiències col·lectives, les idees conceptuals del grup, etc i ens va demanar que li escrivíssim algunes parts que les havíem desenvolupat de manera més personal per poder-les incloure. Quan tenir tota aquesta informació redactada, em vaig responsabilitzar de la seva maquetació i també vaig pensar en la forma en la que podíem enquadernar-la.

Després de mirar molt vaig decidir col·locar a la memòria la estampació, perquè si fèiem una instal·lació, amb el projecte final, al cap d'un temps la estampació es treuria i no serviria de res la memòria si un cas es perdessin o no es tingués a mà les estampacions. Imprimint en la memòria l'estampació del projecte final amb el mateix paper i en acordió aconsegueixes que més o menys tinguis una idea de com queda l'estampació.

Per la enquadernació vam decidir utilitzar la tècnica de la "enquadernació belga". Amb les portades de la memòria és amb el què vaig tenir més problemes, no sabia de quin material ferles, vaig pensar de fusta amb vernís, com una que havia fet en el meu temps lliure, però em va recordar la Itziar que no encaixava amb les transparències de la memòria, vaig pensar en vidre, però no es podia foradar, i en un substitut metacrilat, però no seria lo mateix que el vidre.

La idea que al final em va passar pel cap va ser de fer servir metacrilat per les tapes i pel llom utilitzar un tros de fusta amb un llum que il·luminés cap en fora, així quan despleguessis l'acordió i li donessis la volta al voltant de les tapes del llibre donaría el efecte de la instal·lació, el projector projectant sobre paper.

Per fer la projecció vaig fer servir el Flash. Utilitzant de guia l'estructura de la cançó vaig començar a posar les mateixes formes que havíem posat a la estampació, donant-li efectes amb el flash, vaig jugar amb la mida y la col·locació.
El problema amb el que em vaig trobar al fer l'animació va ser que la estructura com a base de l'animació no em servia i vaig haver d'esbrinar on havia de col·locar cada so.

El mateix que havia fet el Adrià descomponent la cançó i col·locant cada figura en una línia de temps, jo he tingut que fer-ho una altre vegada però amb el flash.

En general ha estat una bona experiència com a projecte final, la única dificultat és que en ocasions hem tingut una mica de falta de comunicació, organització, i falta d'hores per poder treballar conjuntament.

DEL SO A LA PERCEPCIÓ
(MEMÒRIA INDIVIDUAL)

SERGI PALLEJÀ

La meva aportació en l'aventura al projecte "Del so a la percepció" ha estat variada.

En primer lloc vàrem fer forces trobades per decidir quin camí escollir. Un cop s'anaven esvaint els dubtes de cap a on tirar ens vam posar mans a l'obra.

La segona part del projecte ens vam reunir per escollir la cançó i vàrem tenir una reunió amb gent especialitzada amb música perquè ens donessin unes pautes per a descompondre la cançó, l'Adrià que es el company que hi entén una mica es va encarregar de fer la resta.

Mentre es descomponia la cançó ens vàrem dedicar a fer les proves per escollir el suport i les tintes adequades. Un cop escollit això, es van crear les formes per a cada instrument i es va decidir el tipus de tons e intensitat donar a cada instrument. Això ho vam treballar individualment i després ho vam posar en comú per fer una selecció.

La feina d'anàlisi de la cançó, era una feina dura, complicada i requeria temps, es per això que mentre esperàvem la descomposició vam aprofitar també per avançar amb el tema de la presentació. Encara no sabíem les formes que tindríem però si la durada de la cançó i les dimensions de l'estampació i ens vam apropar l'Hèctor i jo diverses tardes a l'escola per a fer proves amb el projector. Es van provar diferents tipus d'il·lumniació, amb el projector es van provar alguns ritmes d'animació, mirar els diferents tipus de papers, tintes a utilitzar i colors a utilitzar, tipus de llums... es a dir totes aquelles proves que hem cregut adients i oportunes de fer, perquè res no quedés a l'atzar.

Un cop teníem les formes, ja podíem començar l'estampació. Aquesta va ser una feina llarga i força dura ja que vàrem fer prop de 100 pantalles, però un cop les vam tenir estampades, la satisfacció va ser plena i van créixer els nervis per a veure penjades les làmines una al costat de l'altra sobre la vidriera.

Havia arribat l'hora de començar la instal·lació. L'estampació fa 993cm. d'allargada per a 39 cm. d'alçada i com que a l'escola no hi ha cap vidriera tant gran l'exposem amb dues tires (una sobre l'altre) es a dir que a passat a ser una estampació de 497 d'allargada per a 78 cm. d'alçada. Per cobrir la resta de vidriera hem tingut varies possibilitats entre papers i vinils de diferents colors, finalment ens hem decidit per el vinil amb efecte de vidre a l'àcid, el qual ens donarà la transparència que necessitem per deixar veure la projecció amb el programa flash que l'Héctor ha preparat, ja que aquesta es fa des de darrera de la vidriera, i ens donarà un acabat llis, fi i elegant.

Ha estat una feina gratificant amb forces dies durs, intensos i de molts nervis.

Jo personalment estic molt habituat a treballar amb equip i sé que un dels reptes en aquest tipus de treball es posar-se d'acord amb els companys i saber exposar les teves idees i aportar els teus granets de sorra al grup, a la vegada que acceptes i saps valorar la feina dels teus companys. T'adones que hi han idees dels teus companys que a tu no se't passarien pel cap mai i encara una cosa més important per a mi, que alguna d'aquetes idees en un principi no em feien el pes o no les veia gaire clares i que després dic... "*doncs si, tenies raó company, molt bona ideia!*", aquesta crec que es una de les essències del treball en equip i es per això que juntament amb tot l'esforç posat per part de tots crec que ens ha sortit un bon projecte.

Per últim agrair a tota la gent que m'ha acompanyat en aquesta aventura companys del projecte, professorat i resta de gent que ens ha donat altruistament un cop de mà, perquè aquest treball hagi arribat a ser el que és, art.

BIBLIOGRAFIA

http://proyectos-arduino-geometriaemocional.blogspot.com.es/2012/03/jugando-con-sonido.html

http://librodenotas.com/rarezas-musicales/14845/musica-e-imagenes
http://bbvn.jimdo.com/v%C3%A-Ddeo/

http://www.sulponticello.com/wp-content/uploads/2012/04/20120418_PDF_musica-e-imagen_emilio-lede.pdf MOLT INTERESSANT

https://docs.google.com/viewer?a=-v&pid=sites&srcid=ZGVmYX-VsdGRvbWFpbnxtZWRpb3Nhd-WRpODB8Z3g6MWYxMzYyYm-QwNmNmNTNkNg

http://www.youtube.com/watch?-v=1esbk6w1HGY

www.xtec.cat/serveis/crp/a8901110/.../taller_improvisa.pdf

www.instalacionespedagogicas.net/taller/

www.improvisa.cat

www.youtube.com/watch?v=KXS-qSR-8WOc

http://funcionlenguaje.com/pensamiento-contemporaneo/john-cage-sonido-ruido-silencio.html

www.catedrabergman.unam.mx

es-es.facebook.com/permalink.php?story